

Återuppvaknandet från bedövningen som föregår inkarnationen

Välkomna, mina käraste vänner. Kärleksfulla välsignelser strömmar fram för var och en av er här. Låt oss fortsätta med denna specifika föredragsserie. Och bär i åtanke, mina vänner, att de utgör en ordningsföljd, där det ena leder till nästa, i er utvecklingsprocess spiral, svarande mot er växande medvetenhet.

I det här föredraget kommer jag återigen att tala om fenomenet medvetande, särskilt i samband med utvecklingsprocessen och det enskilda livets innebörd.

All kunskap finns inom er. Jag har ofta sagt detta, men det inses sällan. Innan ni föds in i detta liv, sätts en bedövningsprocess i gång. Det finns ett specifikt skäl för detta. Ni vaknar upp från den, allteftersom ni kommer ut ur spädbarnsåldern, med ett begränsat medvetande. Uppvaknandet är partiellt och gradvist. Allteftersom ni växer fysiskt, mentalt och emotionellt, trevar ni efter att återupptäcka er inre kunskap. Först gör ni detta på ett begränsat sätt, med fokus på det materiella livet. Ni lär er att gå, hantera saker, ni talar; ni lär er att läsa, att skriva, siffror, vissa grundläggande lagar för det yttre livet, för den fysiska materien som omger er och som ni kommer att behöva hantera.

När en grundläggande materiell kunskap väl behärskas eller är återuppväckt, återförvärvas en djupare kunskap, förutsatt att växandeprocessen äger rum som planerat. När en person befinner sig i en intensiv växandeprocess, kommer detta att ske i allt större djup och omfattning. Om personen har hejdat växandeprocessens rörelse, sitt "livståg", kommer detta avbrott att förhindra återförvärvandet av kunskapen som han eller hon besitter i ett potentiellt tillstånd.

Här måste ni oundvikligen undra "Varför sätts en bedövning i gång?". Bedövningen sätts i själva verket i gång långt innan födelseprocessen. I er andliga verklighet, där det totala väsendet som ni verkligen är hör hemma, bestämmer ni er för ett nytt återuppträdande i den här dimensionen. Det är då som du avsiktligt bedövas. Efter att alla planer för ditt liv på det materiella planet grundligt har diskuterats och införlivats, förlorar du medvetandet. En person som genomgår en operation går igenom en liknande process. Bedövningsprocessen är i själva verket kopierad från det andliga livet, erinrad och återupptäckt i det jordiska livet. Dess syfte på jorden är att förhindra smärta under en operation. I fallet med inkarnationsprocessen är skälet ett annat.

Innan det andliga jaget tar den mänskliga kroppen i besittning i födelseprocessen, befinner sig individen redan i ett sovande tillstånd, bedövad och omedveten. Vid födseln sker ett uppvaknande i en liten grad – liten i förhållande till dess faktiska tillstånd. Den begränsade delen av individen som tar spädbarnets kropp i besittning, finner sig vara vaken för fysiska sinnesförmimmelser och ett fysiskt fungerande och en viss begränsad uppfattningsförmåga och medvetenhet; inga av dessa kan på ett ordentligt sätt bedömas, tolkas eller tas in. Det kommer senare. Det medvetna tillståndet efter födseln ökar, men är fortfarande mycket begränsat. Att bli medveten och vaken är en gradvis process.

De första åren – grovt sett de första tjugotvå till tjugofem åren, men detta kan inte generaliseras – är huvudsakligen inriktade på att förvärva yttre kunskap. Förutsatt att processen är meningsfull och organisk, bör fokuset sedan gå i riktningen mot att förvärva kunskap som transcenderar den fysiska verkligheten: inre, andlig kunskap. Detta kan äga rum först på en psykologisk nivå. Jag räknar in psykologisk kunskap när jag talar om andlig kunskap, för den ägnar sig åt det inre jagets lagar och processer.

Vissa högt utvecklade individer som har förmåga till andlig uppfyllelse, vaknar ofta, dock inte alltid, tidigare till den inre verkligheten, vilket kan sammanfalla med det yttre lärandet. Ni har barn på er väg som tidigt i livet börjar förvärva och förstå inre kunskap. Detta kan ske eftersom kunskapen är nära och djupt förankrad i själen; i tidigare livstider hade den blivit en så integrerad del av individen att den är lättare att återväcka än hos andra utan en sådan tidigare utveckling, som fortfarande måste gå igenom processer av att växa, söka och kämpa innan den inre kunskapen tränger igenom varje partikel i själen. Detta är naturligtvis vad livet handlar om. Och allt detta är nödvändigt: den trevande processen, processen att försöka och göra misstag, att söka, att ofta vara förvirrad och inte veta, att hantera icke-vetandet på ett konstruktivt sätt, att hitta den ofta sköra balansen mellan tålamod och ödmjukhet för att kunskapens nåd ska förmedla sig å ena sidan, och ett allvarligt åtagande, strävan, fokuserad vilja och sund aggression å den andra. Denna process är nyckeln. När lärdomarna av dessa strävanden absorberas av själen, kommer kunskapen att återförvärvas mycket lättare i en framtida livstid.

Jag återvänder nu till frågan om varför den tillfälliga bedövningen äger rum. Kanske har en del av svaret redan blivit klart för er. Det är inte lätt att förmedla dessa principer, men jag ska göra mitt bästa.

Jag sammanfattar kort: Den manifesta personligheten vet inte vad den vet – oavsett huruvida själen redan har gått igenom den beskrivna processen och en andlig kunskap, förståelse och uppfattningsförmåga därmed är naturligt även i det mänskliga förkroppsligandets begränsade

tillstånd, oavsett huruvida detta ännu inte har ägt rum eller huruvida en själ fortsätter inom denna process efter livet. Kunskapen, i vilken grad den än finns, uttraderas; den ”glöms bort”. Vilket utvecklingstillstånd du än kan befinna dig i, tar du avstamp från ett tomt blad: du börjar med att inte veta något, oavsett om du är högt utvecklad eller om processen fortfarande äger rum på en lägre skala. Kunskapen som finns i dig, finns alltså i början synbarligen inte i dig. Varför måste det nu vara så?

I ett föredrag nyligen om utvecklingsprocessen diskuterade jag hur medvetandets ”massa” sprider ut sig och fyller tomrummet. Allteftersom den gör det, förlorar medvetandepartiklarna sig själva. Det väsentliga gudomliga medvetandet, i sin skönhet, visdom och goda makt, fungerar på ett begränsat och förvrängt sätt. De isolerade partiklarna måste försöka förena sig igen med den framrusande, utspridande rörelsen hos livets gudomliga tillstånd som obönhörligt fyller tomrummet. I denna process måste de separerade partiklarna – som utgör individuella entiteter – finna vägen tillbaka på egen hand, genom att återuppväcka de gudomliga möjligheterna som alltid är närvarande, även i de mest separerade aspekterna.

Jag återvänder till denna analogi gång på gång för att hjälpa er att förstå detta ämne: Den delen av er själ som fortfarande är separerad måste efterbilda vad den har vetat om i ett mer vaket tillstånd, för att den outvecklade delen ska finna sin egen väg.

Låt mig försöka klargöra detta. Anta att ni medvetet skulle veta, nu, allt vad ni vet djupt inom er. Då skulle de utvecklade aspekterna hos er inte av egen drivkraft finna sin inneboende essens. De skulle så att säga svepas med av de redan vetande, redan utvecklade aspekterna. De skulle därmed alltid representera en opålitlig beståndsdel. De skulle väsentligen, även om inte nödvändigtvis på ett uppenbart sätt, grumla skönheten, vitaliteten, kreativiteten och visdomen i resten av ditt väsen. De skulle bäras av gudsmedvetandes praktfulla ström, men de skulle inte vara helt fyllda av den. Att renas och utvecklas innebär att varje minsta aspekt av allt som är måste fyllas med sin egen essens.

Låt oss tillämpa denna något metafysiska, filosofiska och allmänna förklaring på ert nuvarande tillstånd, ert dagliga liv och kampen på er väg. Ni kanske då inte bara bättre förstår vad jag säger, utan kommer personligen att dra nytta av det.

På er väg upptäcker ni ständigt aspekter av negativitet, irrationalitet, barnslighet, själviskhet, destruktivitet. Ni vet att dessa aspekter i ett tidigt stadium av er utveckling blossar upp av sig själva utan någon provokation utifrån. Dessa aspekter är så starka att ni aktiverar dem och initierar en negativitet oavsett vad den yttre situationen är. Allteftersom utvecklingen fortskrider, förändras detta. De negativa aspekterna upphör att manifesteras av sig själva. De behöver en yttre

provokation. Ni svarar med dem på den initierande negativiteten hos andra runt omkring er. Ni lever dock i materiens värld där livet inte är lätt ens under de bästa omständigheterna. Materien hindrar och frustrerar. Själva det faktum att leva i den här dimensionen av verkligheten – som naturligtvis utgör er egen skapelse – är alltid en utmaning. Föreställ er att ni levde under omständigheter så sublimes, gynnsamma och lycksalighetsframkallande att inte ens det sämsta inom er skulle finna tillfälle att uttrycka sig. Det sämsta inom er skulle då förbli vilande, icke blottlagt och skulle inte gå igenom sin nödvändiga reningsprocess.

Ni är ofta övertygade om, och delvis med rätta, att om andra inte gjorde det ena eller det andra, skulle allt vara väl, ni skulle stanna kvar i ett harmoniskt och lyckligt tillstånd. De grumliga områdena inom er skulle dock fortsätta att pyra, för om de inte kom till uttryck så skulle ni inte veta om att de fanns. De behöver just utlösas, de behöver exponeringen och provokationen. Om ni medvetet skulle veta allting som ni vet, utan provokationer utifrån, skulle de utvecklade aspekterna av samma skäl inte blossa upp och skulle inte förvärva sitt eget inrotade vetande. De skulle bara påverkas av vad de redan utvecklade aspekterna vet.

På er väg har ni upplevt att när ni framgångsrikt arbetar er igenom dessa grumliga områden, blir ni helt trygga, oavsett vad andra gör eller misslyckas med att göra, oavsett hur de reagerar. Du förblir i grunden hel, i grunden opåverkad. Jag menar inte opåverkad i bemärkelsen av att vara distanserad och utan känslor. Jag menar att den särskilda negativiteten inom dig som du har arbetat igenom, inte längre finns och kan därför inte blossa upp när andra begår oförrätter mot dig. Du kanske blir sårad eller arg, men på ett helt annat sätt än när dina egna olösta fel och brister utlöses av yttre omständigheter. *Du är således inte längre beroende av fullkomlighet för att inte se och möta din ofullkomlighet.* Effekten av andras destruktivitet kommer inte att få dig att tappa fattningen eller förlora ditt centrum om dina grumliga områden har klargjorts, renats, rengjorts och avlägsnats.

Samma princip gäller för relationen mellan era inre ofullkomligheter och era redan renade delar. Om du föddes och visste allting du vet, skulle de orenade områdena vara beroende av de renade områdena och inte bli hela inom sig själva; om de kloka, vetande, upplysta aspekterna av dig sover, är den sömnen nödvändig för att tillåta de grumliga områdena att kämpa sig igenom på egen hand, med hjälpen av den kunskap som i princip finns i dig. Utifrån en avsaknad av kunskap, utvecklas därmed kunskap. Utifrån mörkret utvecklas ljus. Även i den mörkaste, mest okunniga delen finns kunskapens och ljusets essens. Denna essens måste uttrycka sig inifrån sig själv, inte från en aspekt utanför sig själv som redan är i besittning av visdom och ljus. När kunskapen och ljuset frambringas inifrån dina egna begränsningar, är reningen således grundlig, pålitlig och verklig. Då upprättas ett sant oberoende gentemot omgivningen och därmed en sann frihet. Varje partikel, varje medvetandenaspekt, har då frambringat sin egen ”mikroskopiska Gudom”, så att

säga. Och detta är syftet med bedövningen som ni träder in i livet med. Det är er kamp för ert grundläggande ljus som gradvis och säkert minskar bedövningen och väcker er till dem ni verkligen är.

Ni upplever också på er väg att ju mer mod man samlar för att se och möta sin sanning, ju mer ödmjukhet och ärlighet man gör gällande för hela sin inre person, desto mer alert och vakent blir man. Detta är en orubblig konsekvens som inte kan undgå att visa sig. Plötsligt eller gradvis förstår och uppfattar du andra på ett sätt som du aldrig tidigare kunde göra. Du börjar känna igen andras negativa aspekter utan att personligen vara påverkad eller störd av dem. Du kämpar inte längre mot andras negativitet på ett blint, förbittrat sätt utan att se klart och bara vagt uppfatta som genom en dimma. Du ser nu tydligt, du förstår intuitivt sambanden som inte längre gör kränkningen till en personlig förintelse. Du börjar också att se och uppfatta andras skönhet på ett sätt som inte gör dig avundsjuk, utan som fyller dig med vördnad, förundran och tacksamhet. Du börjar uppfatta länkarna i samspelet mellan dig själv och andra som avlägsnar livets gåta – och gåtan att leva med andra – och detta ökar din trygghet eftersom du ser och känner till processerna i den mänskliga interaktionen. Allteftersom du fortsätter på detta sätt och hanterar dina egna orenheter och avlägsnar dem, vaknar plötsligt eller gradvis ett nytt fokus och en ny medvetenhet inuti dig. En kunskap strömmar in i dig, synbarligen från ingenstans. Det är inte från hjärnan. Det är inte från den yttre kunskapen som du har förvärvat under de två första decennierna av ditt liv eller senare. Den har ingenting att göra med det du har lärt dig. Den kommer från en annan källa.

Allteftersom kanalerna öppnas, kan ett nytt fokus ta sin början. Du kan börja att mycket medvetet lyssna in det inre universum, den plats från vilken all visdom strömmar in i ditt yttre jag. Detta är en gradvis process, som dock kan vara plötslig i sin manifestation. Processen tycks ibland avbrytas, då den ofta försvinner i de första stadierna så att upplevelsen kan tyckas ha varit en dröm. Tillståndet där du hör den inre rösten måste kämpas för i en positiv, avslappnad bemärkelse. Det måste erhållas och erhållas på nytt, för det förloras om och om igen.

Fokuset måste upprättas helt avsiktligt efter att ett visst utvecklings- och reningsstadium har uppnåtts. Fokuset kommer att frambringa kopplingar, lyssnande och ett "hörande". Medvetandetillståndet hos mänskligheten som helhet gör, på grund av hur den har blivit betingad, en sådan uppmärksamhet så gott som omöjlig. Många av de som är tillräckligt utvecklade och skulle kunna lyckas, försöker inte ens. Deras ännu olösta problem kan bestå i rädsla för ett förlöjligande och ogillande från världen runt omkring dem; de saknar modet att upprätta det inre jaget som det individuella livets sanna centrum. Hela mänskligheten är betingad till att bara fokusera på vissa fenomen, i det yttre och i det inre, på bekostnad av andra aspekter av verkligheten, tills bara det som finns i deras fokus tycks vara verkligt. Det finns en hel värld runt omkring er som ni inte ser eller upplever; den tycks vara som en fantasi när ni hör den diskuteras.

Denna begränsade uppfattningsförmåga är ett resultat av en betingad reflex vad gäller ert fokus, vilket i sin tur är en följd av bedövningen.

I början av en sådan väg hör du, om du lyssnar in i dig själv, förmodligen ingenting och blir kanske övertygad om att det inte finns något annat än tomhet. Eller du hör kanske ibland det barnsliga, krävande, negativa jagets röst. Du blir då förstås övertygad om att detta är din slutliga verklighet, vilket skrämmer dig och du undviker därför att se och möta det negativa jaget ännu mer, tills senare när du kanske lär dig att skapa utrymme för att lyssna djupare och på så sätt kan kontakta nivåer av en oanad inre verklighet.

Ifrågasätt och utmana din negativa röst. Konfrontera den. Identifiera den utan att identifiera dig med den. Lär dig att inte tillåta den att styra dig, att inte agera ut den – även medan du bekräftar att den här självskhetens och elakhetens röst finns. Endast när den här inställningen blir konsekvent, när konfrontationen mellan det lägre jaget och det medvetna, förnuftiga, positiva egojaget ständigt äger rum, kommer du till slut att finna ditt fokus på en annan nivå av medvetandet, som, vilket du plötsligt kommer att upptäcka, alltid har funnits där.

Guds röst har alltid talat till dig. Den fortsätter att tala till dig – alltid på ett nytt sätt, alltid anpassad precis till det du mest behöver vid varje given stund i ditt liv. Det är rösten som du förbisåg och höll utanför ditt fokus, så att du stod kvar med illusionen av tystnad. När jag säger ”du”, menar jag förstås mänskligheten som helhet.

Det är omöjligt att återställa fokuset på denna vackra röst genom att hoppa över konfrontationen med det lägre jaget som också alltid talar till dig. Ditt ego måste lära sig att särskilja dem. Det lägre jagets röst säger ”Jag vill ha det för mig. Jag bryr mig inte om andra”. Den delen av dig tror på ett ömsesidigt uteslutande, på en uppdelning mellan dina och andras intressen och att den måste segra på bekostnad av andra. Denna del har inte kontakt med den verklighet som du kan ha helt utan att beröva andra. Den negativa rösten måste konfronteras, den måste ifrågasättas. Ifrågasätt de onda och elaka rösterna, ditt intresse i att se andra som dåliga och inte ha någon önskan om att skapa utrymme för att ens betvivla detta. Se samtidigt att du – eller en del av dig – tvivlar på universums skönhet och trovärdighet. Ifrågasätt rädslans röst, ifrågasätt dess bristande tilltro och konfrontera den uppriktigt. Då kommer Guds ständigt närvarande röst att bli hörd. Och du kommer att känna igen den. Du kommer att återupptäcka att den alltid har talat till dig, tydligt och vackert. Du kunde helt enkelt inte höra den tidigare, eftersom den inte kunde tränga igenom så länge du avsiktligt riktade ditt fokus bort från den.

Fokuset är avsiktligt, både i en positiv och negativ bemärkelse. I den positiva bemärkelsen var ni tvungna att födas bedövade, där ni hade glömt vad ni vet, för att fullständigt rena alla aspekter av

jaget. Hade ni alltid hört den gudomliga rösten skulle reningen inte ha kunnat äga rum. Ni skulle inte ha kunnat fokusera på det negativa eller hantera det. Det skulle ha tystats ner och svepts med. Att rikta fokuset bort från den gudomliga rösten är i en bemärkelse den bedövning som jaget avsiktligt väljer för inkarnationsprocessen. I den negativa bemärkelsen beror det avsiktliga fokuset bort från den gudomliga rösten på den makt ni ger till det negativa jaget som avvisar allt styre utom sitt eget. Det negativa jaget vill inte känna sig självt. Den gudomliga rösten leder dock det negativa jaget till att känna sig självt. Det är det första steget för det negativa jaget att rena sig självt.

Många av mina vänner på denna väg kanske kan börja ta medvetna steg i riktning mot att tydligt höra båda rösterna. Vad är det negativa, lägre jaget? Det kan manifesteras sig under en listig förklädnad. Och vad är den gudomliga rösten? Ni kan lära er att medvetet skifta ert fokus och ni kan i er meditation ägna tid åt att öva på detta särskiljande.

Under lång tid var det huvudsakliga målet i vår meditation det som jag kallar att *präglade in*. I ett av de grundläggande föredragen om meditation talade jag om båda aspekterna: att präglade in, det vill säga instruera, göra gällande, betinga och återskapa, samt att uttrycka, det vill säga att lyssna, höra och ta emot. Tiden har kommit när ni på ett tryggt sätt kan fokusera på att *uttrycka*. Ni kan lära er att lyssna på hela detta underbara universum, ett fortgående, levande fenomen. Ni lever i detta universum och det lever i er. Ni kan upptäcka det genom att fokusera på det. Ni kan vakna från ert drömtillstånd, er bedövning, mina vänner. Ni kan bli sant levande och känna livfullheten som finns inom er.

Finns det några frågor?

FRÅGA: Ja. Största delen av mitt liv har jag lyssnat på min negativitet. Negativiteten har styrt mig. Denna negativitet består av överdriven kontroll och förakt. Om jag går från denna lägre röst, som har varit ett så stort inslag i min personlighet, till att försöka lyssna på den andra delen, låt oss säga den rara delen av mig själv, barnets röst som krossades, är jag rädd för att jag då inte kommer att hantera negativiteten, att jag kommer att överdriva och vara falsk.

SVAR: Detta är alltid faran, svårigheten i trevandet. Önsketänkandet om att den positiva rösten utgör jagets enda verklighet måste beaktas och då kommer självbedrägeriet inte längre att utgöra någon fara. Det är möjligt att höra den gudomliga rösten inom många områden, det negativa jaget finns dock fortfarande. Egot blockering mot att erkänna det negativa gör det omöjligt för det gudomliga att komma igenom. Om egot specifikt ber om visdom från den gudomliga delen av jaget för att finna det bästa sättet att hantera orenade aspekter, kommer den gudomliga rösten att höras och dess visdom kan tillämpas på var den mest behövs.

På denna väg har ni ett antal bra verktyg för att hindra er från faran i att förbise de oönskade aspekterna av er själva, även medan ni börjar väcka er gudomliga verklighets visdom och prakt. Ni lär er om och om igen att det ena inte tar bort det andra, ni lär er att hantera synbarliga motsättningar, ni lär er att registrera era disharmonier i er dagliga återblick, ni lär er hur kraftfullt det är att upprepat prägla in i er meditation att ni verkligen vill vara medvetna om varje aspekt som er inre väg vill att ni ska vara medvetna om vid varje given fas. Genom att använda dessa verktyg kan ni stärka er beslutsamhet att observera det som inte är önskvärt och lära känna Guds härlighet inom er.

Ett annat bra verktyg är att uppmärksamma era reaktioner. Utvärdera dina känslor. Om du verkligen befinner dig i glädje och ljus, fri från oro, i ett lyckligt tillstånd, då är du i just denna stund verkligen i kontakt med din gudomlighet. Och din inre väg uppmanar dig inte vid just denna tidpunkt att ta itu med något annat. Nästa dag kanske någonting grumlar bilden. En viss olycklig känsla kommer till dig, tvivel, tyngd, oro. Det är ett tecken på att du förbiser något. Hur ditt liv yttrar sig utgör en pålitlig mätare, det visar huruvida du lever i ett självbedrägeri eller verkligen följer din väg i överensstämmelse med din plan. Granska ditt tillstånd av uppfyllelse i dina relationer, i partnerskap, i ditt arbete, i dina nöjen, ditt inre tillstånd av glädje och frid, och ditt yttre tillstånd av uppfyllelse och överflöd. Dessa utgör mätare. Där det finns en ouppfylld längtan, finns det något som du inte fokuserar på.

Den gudomliga rösten kommer inte att vilseleda dig. När du förlorar fokus, eller tycks göra det, lägg märke till egots intentionalitet. Den gudomliga rösten kommer inte att berätta vackra historier om ditt redan renade tillstånd eller tala i allmänna termer. Den kommer med kärlek och fasthet att peka ut exakt vart du behöver gå. Men ditt egojag måste önska sig och be om denna vägledning. Om du vill ha sanningen, öppna dig själv och fråga ödmjukt: "Vad behöver jag se i mig själv? Var är jag fortfarande blind? Vad kan du berätta för mig?" Den gudomliga rösten kommer att instruera dig på det mest förunderliga sätt. Ingenting kan stärka din tilltro till sanningen om Guds existens mer än denna kontakt med Gud. Du skapar då ett förenande. Undervisningen som du tar emot inifrån kommer att vara en stärkande och förenande upplevelse. Att lyssna på den vackra rösten kommer inte att få dig bort från den orenade delen; den kommer att föra samman båda delarna, där den negativa energin transformerar sig för att bli en del av gudsjaget. Manifestationen kommer att bli exakt ett resultat av din intention. Om du vill använda skönhetens röst för att inte ta itu med fulheten, då kommer du bara att höra skönhet. Du kommer att höra vad ditt egomedvetande är redo att ta emot. Den gudomliga rösten kan inte manifestera sig på något annat sätt.

FRÅGA: Jag har svårt att tolka budskapen som jag tar emot och att tro på dem. Jag får budskap, men det är först senare som jag inser att jag gjorde det.

SVAR: Detta är den lärandeprocess jag talade om. Genom erfarenhet, genom att försöka och misslyckas, kan du lära dig att förstå lagarna. Det finns vissa regler. De som har gått igenom processen på ett omfattande sätt kan vara till hjälp, som exempelvis instrumentet som jag manifesterar mig genom. Även detta är dock begränsat, för alla personer är olika, har olika böjelser, olika svaga punkter av önsketänkande. Och ni kommer att prövas vad gäller i vilken utsträckning ni behöver ifrågasätta er själva och lära er. Den värdefullaste skatten en människa kan äga – kontakten med den gudomliga rösten – kan inte delas ut färdigserverad. Den måste förtjänas genom den trevande processen. Ni måste lära er att ifrågasätta er själva vad gäller i vilken utsträckning ett önsketänkande kan färga mottagandet. Akta er också för den motsatta faran: I vilken utsträckning kan rädslan för önsketänkande färga mottagandet och förhindra sanningen som bara skulle vara alltför välkommen? Om rösten säger något som är så önskvärt att du inte vågar tro på det, kan den fortfarande vara sann. Du måste pröva det och utforska ditt inre jag. Förnimmer du någon önskan om att fuska eller att undvika? Endast en djup, inre upplevelse kommer att lära dig och ge dig trygghet. Försök igen och igen. Lyssna, ge den uppmärksamhet, ta den på allvar. Var inte heller godtrogen. Inse att provningar måste komma för att du ska lära dig vad du behöver lära dig.

Om du upptäcker rösten först efter faktumet, är detta också i sin ordning. Det är då upp till dig att tänka om på vilket sätt du hörde den. Du kan meditera för upplysning och du kommer långsamt att lära dig processen. Om det fanns snabba och fasta regler skulle den här tryggheten inte komma. Den kan endast komma genom processen av att treva, lära sig, göra misstag. Så småningom kommer det inre vetandet att komma. Du kommer att ha känslan djup i ditt centrum: den kommer att kännas riktig och bra och du kommer att veta att här har du den; du kommer att lära dig att lita på den.

Nu, mina käraste vänner, välsignar jag er alla. Gudomlig kärlek och visdom finns här i överflöd. Ni som arbetar på den här vägen skapar så mycket välsignelse för er själva, så mycket ljus. Ni kommer mer och mer att vakna från er sömn, så att ni aldrig behöver somna igen. Vila kommer inte att försämra medvetenheten om ett glädjefyllt, fridfullt, spännande, lycksaligt universum som ni lever i och som lever i er. Ni är välsignade.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12